

Dobrý Ježíši,

chodil jsi po zemi.

**Byl jsi dítětem
a vyrostl jsi jako všichni lidé.**

Stal ses jedním z nás a rozumíš nám.

**Přišel jsi, protože hledáš ty,
kteří potřebují uzdravit, potěšit, posílit a odpustit.**

Přinášíš radost a život.

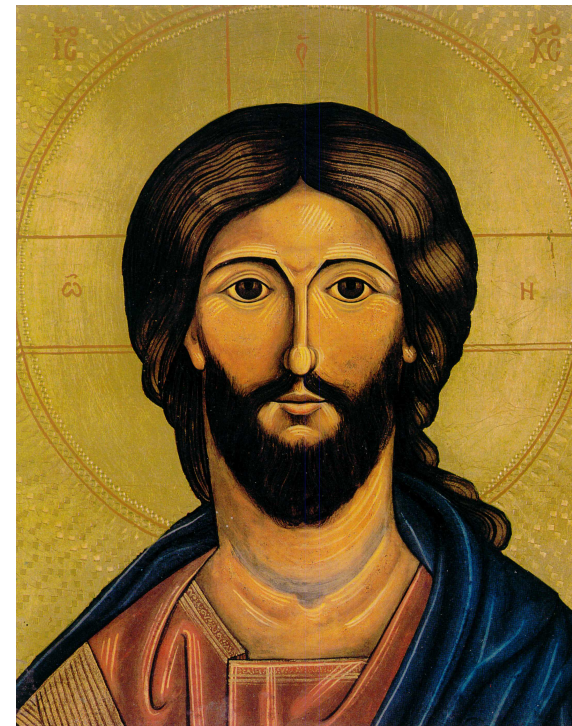
Přijď také k nám.

Přijď k...

*(Můžeme říkat jména konkrétních lidí a to, co potřebují,
např. přijď k naší babičce, která si připadá pořád sama.)*

Bud' s námi a ochraňuj nás.

Amen.

Ježíš - náš přítel a bratr
dopis rodičům

Milí rodiče,

s dětmi jsme si dnes povídali, jak vypadala země v Ježíšově době, jak byla suchá a vyprahlá, jak jí protékala řeka Jordán, jak se krajina kolem ní zelenala. Vyprávěli jsme si, že Ježíš touto zemí procházel, šel městy a vesnicemi, potkával lidi, učil je, uzdravoval, křísil mrtvé a hlásal radostnou zprávu.

Povídali jsme si také, že se Ježíš nechává pokřtít v řece Jordánu Janem Křtitelem. Je to zvláštní chvíle hned ze dvou důvodů.

Ježíš přichází jako jeden z mnohých. Stojí mezi ostatními lidmi v zástupu na břehu řeky a jako oni vstupuje do vody. Na Janova slova: „Já bych měl být pokřtěn od tebe,“ odpovídá: „Připusť to. Je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá.“ Je to zvláštní. Boží Syn se jako ostatní lidé nechává pokřtít člověkem.

Druhou důležitou skutečností je, že se otevírá nebe a zůstává otevřené. Bůh nás v Ježíši Kristu přichází zachránit, protože také my jsme jeho děti.

Také někdy žijeme jako v krajině bez vody. Jsme zvyklí číst v novinách mnoho senzací, v televizi vidíme zblízka lidskou bídu, nemoci a katastrofy, které zastíňují všechny dobré zprávy. I když se nás doma konkrétní neštěstí nedotkne, jsme s ním přesto propojeni. Tlak na vnější vzhled, výkony a výsledky ovlivňuje nejen nás, ale také postoje a jednání našich dětí. I obyčejný všední den bývá plný hluku, spěchu a nepokoje. Často vidíme, jak se silnější jednoduše zmocňují toho, co chtějí.

Hledáme vodu, pramen, vysvětlení, které přinese pokoj. Míváme touhu po „jiném“ „lepší“ životě, ve kterém budeme přijímáni, respektováni a milováni. Je to jako žízeň po životě a nevíme, jak ji utišit. Neměli bychom hledat jiný svět a odcestovat tam, kde bychom našli ten „správný“ a „naplněný“ život?

Přesto Bůh hledá právě tento náš svět a žádný jiný. Chce s námi být tady a teď. Posílá nám Ježíše Krista, svého Syna, který se postavil mezi nás podobně jako do zástupu na břehu řeky, a ujišťuje nás, že nebe je otevřené a že i my jsme jeho milované děti.

Co můžeme společně dělat?

Podíváme se ještě jednou na mapu Izraele.

Podíváme se, kde leží Betlém, místo Ježíšova narození.

Najdeme Nazaret, kde žil jako dítě a kde vyrostl.

Najdeme poušť, kde Ježíš hladověl, byl pokoušen a měl kameny proměnit v chleby.

Ukážeme si řeku Jordán, kde byl pokřtěn.

Ukážeme si, kde leží Jeruzalém.

Vzpomeneme si na biblické příběhy, které se vztahují k některým místům? Zkusíme některé vyhledat v Bibli.

Boží Syn se stal člověkem. Žil na zemi, procházel ulicemi měst a vcházel do domů. Není někým, kdo je vzdálený našemu životu. Důvěrně zná všechny stránky lidského života a všechno, co s sebou lidský život přináší. Ježíš chce být s vámi i ve vaší rodině a vchází i do vašich domovů.

Na místo, které jste si vyčlenili pro věci týkající se přípravy, můžete postavit Ježíšův obraz. Kolem něj můžete položit rodinné fotografie.

Místo vám bude připomínat, že Ježíš je s vámi v rodinném kruhu.